

ישראל חלק מרשת

(המשך מעמוד 13)

הסטיית המיניות, כמו הלסביות, נוצרות בשלושה מקרים:

מקרה ראשון, כאשר נעצרת ההתפתחות המינית בשלב ההומוסקסואליזם. לפעמים ההתפתחות היא רק איטית יותר, ואז נשאר האדם בשלב זה תקופה ממושכת יותר והופך במאוחר להטרוסקסואלי. במקרה שני מתרחש הדבר כאשר האדם כבר הגיע לשלב ההטרוסקסואלי, אולם בגלל מחלה פסיכית אחרת יורד לשלב הנמוך יותר. במקרה מהסוג השלישי, נוצרות הסטיות אצל טיפוסיים ניחרוטים שאין להם סיפוק בחייהם, והמחפשים את הסיפוק בדרכים מסולפות. הלסביות בין האמיתיות הן אלה שלא הגיעו לשלב האחרון של ההתפתחות המינית, נשאר ארו בשלב ההומוסקסואלי, בגלל מעצורים שונים. כאשר מתאבדות הלסביות האמיתיות בנשים, שזה אהבתן בדיוק לאהבת גבר לאשה. הן אפילו מסוגלות להיות קנאות לנושאי אהבתן יותר מאשר גבר לאשה. אולם רוב הנשים המכוננות לסביות הן לסביות למחצה, שהגיעו לשלב ההטרוסקסואלי ובו באו ביחסים מיניים עם גבר, אולם מסיבות של משרב נפשי חזרו להומוסקסואליזם. מניסיוני למדתי שרוב הלסביות בארץ שייכות לסוג השני, של הלסביות למחצה, שהגיעו לסטייה חולנית זו כתוצאה מניחרוטים. יתרה מכך, התרבות מעידה על משרבים נפשיים, המתרבים והולכים אצל מספר גדול יותר של נשים בארץ. ולזה יש לשים לב.

לנושאי אהבתן יותר מאשר גבר לאשה. אולם רוב הנשים המכוננות לסביות הן לסביות למחצה, שהגיעו לשלב ההטרוסקסואלי ובו באו ביחסים מיניים עם גבר, אולם מסיבות של משרב נפשי חזרו להומוסקסואליזם. מניסיוני למדתי שרוב הלסביות בארץ שייכות לסוג השני, של הלסביות למחצה, שהגיעו לסטייה חולנית זו כתוצאה מניחרוטים. יתרה מכך, התרבות מעידה על משרבים נפשיים, המתרבים והולכים אצל מספר גדול יותר של נשים בארץ. ולזה יש לשים לב.

*** הכבשה והגבר ***

קודת ההשקפה הבאה, שגם היא באה מהתיאוריה הפסיכואנליטית, אבל המבדוק סט יותר על מחקרי הפסיכולוגיה המודרנית, והמשלבת בתוכה גם את השקפת הסוציולוגיה, מתבלטת מהסברו של הפסיכולוג ד"ר דויד רוז:

"המטרות המיניות אינן רק תוצאה של התפתחות אורגנית. למעשה הן תוצאה של התנגשות בין האורגניזם לסביבה, ואינן תמיד מחויבות מבחינה אורגנית. כלומר, שתשוקה מינית של גבר לאשה איננה מחויבת המציאות מבחינת ההתפתחות המינית. ההטרומיניות, תשוקת מין אחד למשנהו, היא יותר תוצאה של השפעת הסביבה על האורגניזם בהתפתחותו מאשר חיוב אורגני. נעשו כמה ניסויים חשובים המוכיחים

ההטרומיניות, תשוקת מין אחד למשנהו, היא יותר תוצאה של השפעת הסביבה על האורגניזם בהתפתחותו מאשר חיוב אורגני. נעשו כמה ניסויים חשובים המוכיחים

סופרת רינה ברמן-מנחם תחנא תהו

הנחה זו. בניסוי אחד לקחו טליה שזה עתה נולדה וניתקו אותה מאמה הכבשה, בעצם תהליך הלידה. החל מרגע זה טיפלו בה רק בני-אדם ולא ניתנה לה גישה לכבשה. אחרי ששה חודשים הוכנסה הכבשה לידר כבשים; למרות שהיו לה דרישות מיניות, לא הסכימה לשום התקרבות מצד בני מינה. לעומת זאת, גילתה סימנים של התקרבות מבני-אדם, כיוון שמלידה הכירה רק אנשים והיתה מעוניינת בקרבתם.

אחת נסיון נערך גם בברווז, והתוצאות היו דומות. המסקנה המתבקשת מכך היא שהטרומיניות היא יותר תוצאה של דרישת הסביבה, מאשר צורך אורגני. הסביבה היא הבונה את האדם והיא המפעילה אותו בצורה

אינן מבקרות כמעט בכלל אצל סכסואלוגים במקרים הקשורים בנטייתן זו. מבחינה רפואית גרידא, הלסביות אינן בעיה, חיה את דעתו הד"ר מרדכי זיממן, רופא מין. הלסביות אינן זקוקות לרופא ומבחינת נטייתן אין שום דבר המצריך טיפול רפואי. הן אינן מופיעות גם באגודות המיוחדות לטיפול מיני הקיימות בישראל. בעוד שהומוסקסואלים גברים מגיעים לפעמים לתחנות אלה, הרי לא ידוע גם על מקרה אחד של לסבית שבאה להיעזר בקשר לנטייתה המינית. גם הפסיכולוגים והפסיכיאטרים העוסקים בשטח זה מצביעים על העובדה, שבעוד שמספרם של ההומוסקסואלים הגברים הולך וגדל, לבקש טיפול פסיכולוגי כדי להיגמל מנטייתם מתרבה והולך, הרי המקרים של לסביות בטיפולם הם נדירים וספורים. משום כך, כל אמן מדעי על מספרן של הלסביות בישראל, אינו יכול להיות מדויק. כי אם מתגלה התפשטות הלסביות בחברתנו בהיקף עירונית, אין זאת אומרת עדיין שהיא מתפשטת באותה מידה גם בקרב שכונות אחרות של האוכלוסיה.

המקור היחיד להערכת ממדיו של הגל הלסבי בישראל הן הלסביות עצמן. מאחר שכל בעלי רעיונות משותפים או נטיית זהות, נוטות גם הלסביות להתארגן בחברות, ומכיוון שברובן הן נאלצות להחליף במשך הזמן את בנות-זוגן, מסוגלות רק הן לערוך את מספרן של חברותיהן לנטייה. סירה אחת הלסביות הפעילות בישראל: רוב הלסביות בארץ עדיין שומרות את עובדת היותן כאלה בסוד. יש בהן הרבה נשואות, ואפילו אמהות לילדים. חלק גדול מסתפק בבתי-זוג קבועה, עמה הוא חי ואינו מופיע בפומבי בתור לסביות. אינו מניחה שלכל אשה עשירית בארץ היה אינו שהוא נסיון לסבי בחייה. אבל מספרן של המתחייבות בלסביות הוא קטן בהרבה, אני מעריכה שיש כמה אלפים כאלה. לסביות פעילות, שאינן מסתירות זאת למשתתפות בחברות לסביות בערים הגדולות, יש בערך מאתיים. הד"ר המפורסם של הפרוססור אלפרד קינסי, שסקר לפני שבע שנים את ההנהגות המיניות של האשה האמריקאית, טוען כי למעלה מ-25 אחוז מנשי אמריקה, הן בעלות נסיון לסבי, באיזו תקופה של חייהן. כ-3%, לדברי דויד רוז, הן לסביות קבועות. למרות שממדי הלסביות בישראל, לפי הערכה הבלתי-מדעית, הם קטנים בהרבה מאלה שבאמריקה לפי דויד קינסי, בשל המוסר החפשי יותר בארצות-הבריה, אין ספק כי הגיעו כבר כיום למצב בו מהדה הלסביות תופעה חברתית בולטת בישראל.

*** ספירה מינית חולנית ***

ההגורמים להתפשטות הלסביות? להבנת גורמים אלה יש לראות את הצד הפסיכואנליטי של תופעת האהבה בין הנשים. עד היום אין אחידות דעות בין אנשי המדע בקשר להערכת הלסביות. חלקם רואים בה סטייה מינית חולנית, הנגרמת כתוצאה מהפרעה נפשית חמורה. קודת-מבט זו, הסביר לבקשת העולם הזה אחד הפסיכיאטרים הידועים בישראל:

"מבחינה פסיכואנליטית, לפי התיאוריות של פרויד, הרי כפי שקיימת באדם התפתחות שלבית הדרגתית, קיימת בו גם התפתחות פסיכומינית הדרגתית. התפתחות זו היא בה ארבעה שלבים:

- הנרקיסיות — השלב בילדות הרכה, בה מאוהב הילד בעצמו, מקבל סיפוק ממשחק עם עצמו מבלי לרכוש זאת בשטח מיני טהור;
- האוטואירוטיזם — התקופה שבין גיל 4 ל-12, בה מקבל האדם סיפוק מיני מאברי המין שלו עצמו. זוהי תקופה של אוגניזם ההומוסקסואליזם — בגיל 12 עד 15 בערך, בו נוטה האדם להתחבר עם בני מינו בלבד ולקבל סיפוק מהתחברות זו. התקופה זו ההומוסקסואליזם היא נטייה פנימית נורמלית;
- ההטרוסקסואליזם — שלב ההתבגרות המינית, שבו מופנית תשוקת האדם לבני המין השני.
- לסביות הוא שט שנודר משט האליסטות בים האגאי, מקום מושבו של המשורר רות היוונית 1993, שחייה במאה השישית לפנה"ס. ונחשבת לראשונה שהעלתה את התיאור הלסבית בשירה.

המגרה, אולם אינו מספק, ומביאים לתופעות של הומוסקסואליות אמיתית כאשר נוצרים המעצורים.

התפשטות ההומוסקסואליות מעידה על בעיה חינוכית חמורה. תופעה זו היא תוצאה מחוסר הבנה חינוכית ומחוסר חינוך מיני על הצדדים הביולוגיים, הפיסיולוגיים, התברתיים והפסיכולוגיים שלה. מצד שני היא מעידה על משרב בערכים החברתיים-המשפחתיים, ועל אהבה של התפרקות חברתית. זו היא בעיה גלובלית, בארץ לא הורגשה עדיין בצורה כל-כך חזקה. משום שלחברה הישראלית, בגלל מצבה הגיאוגרפי, ההיסטורי והבטחוני המיוחד, היה דרוש ליכוד חברתי סביב בעיות אחרות, שהן בעיות חיים עבודה.

כמו שבמחנות הריכוז נעלמו התופעות הניורוסיות אצל הכלואים, משום שהכבידה העיקרית היתה כיצד להמשיך לחיות, כך גם בחברה הישראלית חישו בעיות חמורות ובעיות יותר על בעיות המשבר החינוכי והחברתי. אין ספק שתופעות כמו התפשיטות הלסביות מעידות על התמדת משבר זה בישראל, וכן חייבות להתריע על הצורך בשינוי הפרטים החינוכיים.

*** פרימוס מצית אש ***

הזרקת הפסיכולוגי והסוציולוגי ללסביות בישראל. ממנו מסתבר שבתקופה האחרונה נוצרה בארץ קרקע פורייה לפיתוי על רקע לסבי. חסרו רק המפתחות עצמן. מספרן בקרב הישראליות היה קטן מכדי להפוך את הלסביות לתופעה חברתית. אולם בשנים האחרונות חל שינוי. העלייה הגדולה מצד אחד, וזרימת להקות אמנותיות זרות מצד שני, העלו את מספר הלסביות האמיתיות שהחלו להקים סביבן חברות לסביות פעילות.

העלייה הגדולה הביאה לסביות פעילות מארצות מערב אירופה ואמריקה, בהן הן חיים המיניים חפשיים יותר מאלה המקובלים בחברה הישראלית. ברוב ארצות אירופה הן מערבות קיימים מועדונים גלויים של לסביות. רק חלק קטן מהם משמש כמקור הכנסה לחברות, בהן, שם הן מציגות את עצמן בפני תיירים. בארצות אלה קיימים גם מועדונים בהם עובדות לסביות פרוצות, הן משכירות את עצמן לרקודים וליחסי אהבה עם נשים. חלק מהנשים המציגות את עצמן לראיה במקומות אלה כלסביות, הן למעשה לסביות מדומות, העובדות לשם רוחיים.

לסביות שבאו מארצות אלה הביאו לישי ראל את התופעה שלא היתה ידועה בה עד השנים האחרונות — לסביות גלויות. בשנים האחרונות החלו להופיע בגלוי נשים שהצגו יחסי עם נשים אמיתיות, לא הסתירו את יחסיהן עם נשים אמיתיות, הגנו על אורח חייהן באידיאלולוגיה מנומקת ומבוססת. הגורם השני לגל הלסבי היו הלהקות האמנותיות הזרות, שהחלו לבקר בארץ בי מספר גדול והולך. רוב חברות הלהקות אלה, בעיקר להקות הרקודים, היו לסביות. כי החברה בוהמית, יש נטייה מוגברת להומוסקסואליזם, לא כל כך בצורך פיסיולוגי של האנשים, אלא כמחאה נגד הדוסוסים המקובלים של החברה ומוסרה.

הגל הראשון החל כאשר בקרה בארץ לפני כשבע שנים להקת הלהקות הלהקות של פרימוס. חברי הלהקה נטלו על עצמם את המשמיה ללמד את ידידיהם הישראלים, עמם

שהיא מצפה ממנו. והסביבה של התרבות האנושית דורשת את קיום ההטרומיניות. כיצד אפוא נוצרות הסטיות מרשיה זו? למשל, מקרים שבהם אב מפתה את בתו בתור גבר, בהיותה בין הגיליים שלוש לשבע. גירוי זה אינו בעצם היותו אב, אלא בהתנהגות מסוימת, בטיפול מסוים פרובוקטיבי. הוא מעורר בה או את הרצון העז להשיג ולהיות אשתו. אולם בהגיע הילדה לשלב המתחיל בגיל 7, בערך, בו היא מתחילה להבחין בהתנגדות סביבתה לתשוקתה לאביה, ורואה כי היא עומדת בסתירה לסדר הטוב של החברה, שהטילה טאבו על תשוקה זו, חייבת היא לעצור מתח מיני גדול שנוצר בה, ונוצרים המעצורים הפנימיים המופנים בשלבי ההתבגרות המינית לכל אלה שמציגים את אב — בני המין הזכרי. בבוא הזמן מתפרץ הדחף המיני בכיוון שאינו מסמל עוד את הסאבו של גילוי עריות, ובגלל רגשות האשמה הטבועים מילדות נוצרות הנטייה הלסביות. כך נוצרת ההומוסקסואליות האמיתית.

*** האם המודרנית אשמה ***

יימית גם הומוסקסואליות מקרית. היא נוצרת בשלבים הראשונים של היצירה, כאשר כל האורגניזם מכוון לקבל, משום שאינו יכול לספק את עצמו בשום צורה אקטיבית. ואם בתקופה זו מופיע קיפוח חריף — שהאם איבדה את חלבה או מתה לפתע — נוצרת דרישה עצומה להיות פסיבי ולהמשיך לקבל ולא לתת. אנשים מסוג זה, המקווים לסיפוק מבחוץ, ניתנים לפיתוי בכל השטחים, ואם הם נפגשים בפיתוי ככחן ההומוסקסואלי, הם נוטים להסכים. להם אין הפעולה המינית חשובה כל-כך, כמו עצם העובדה שיאהבו אותם וידצו בהם. הומוסקסואליות מקרית מודגשת יותר אצל נשים מאשר אצל גברים. כי יסוד לסבי קיים למעשה אצל כל אשה אושה. הוא נובע מעצם העובדה שהאוביקט הראשוני שלה שייך למינה — האם.

אולם הלסביות, ובעיקר הלסביות המקריות, אינה רק תוצאה של גורמים פסיכיים לגיטימיים. בחלקה הגדול היא תוצאה של גורמים סוציולוגיים-פסיכולוגיים. הסביר הד"ר רוז גורמים אלה:

"אנו חיים בתקופה של משרב האמהות. זוהי תופעה שהתפשטה בעיקר במאה ה-20. אחריה האשה כיום אינה רוצה להיות רק אם. היא מחפשת קריירה, לוחמת לשחי זכויות. תופעה נפוצה היא שנשים יולדות אינן רוצות להניק את ילדיהן, נוטות למסור את הטיפול בהם לידי המספלת. ההתפרקות מבורות קודמים, יוצרת זעזועים במורים אצל הילד. יתרה ויותר ילדים בורגנים מקבלים פחות מאמותיהם. וכדי לפצות את עצמם, הם שואפים להוכיח שהם רוצים יי. נוטים להתפתות להומוסקסואליזם. תופעה זו, של משרב האמהות, גם היא פועלת ליצירת רקע נוח להומוסקסואליות מקרית. בעיה סוציולוגית שניה היא אי-ההכנה של מספקת של הפסיכולוגיה המודרנית. הורים שיש להם מושג על הכוונות החודשים בפסיכולוגיה, אולם אינם חוזרים לעמקה, מתחייבים כיום בירת קלות למין ונותנים לעצמם יותר פורקן במעשים המשמשים פיתוי לא-הכרתי לילד. הורים המסתובבים חצי-עירוביים בבית, או נוהגים לשתף את ילדיהם בחייהם משותפת באמבטיה, יוצרים רקע